

UMĚNÍ ROZHOVORU

Jak se dozvědět to, co potřebujete

NEŽ ZAČNETE - UVOLNĚTE SE, PROSÍM

Co by měl vědět respondent

- **Nemá se čeho bát** – ví přece, o čem mluví
- **Povídá si s Vámi, ne s kamerou** – dívá se Vám do očí
- **Štáb jako by nebyl** – je to rozhovor jeho s Vámi
- **To, že se dívá do slunce není schválnost, ale technická nutnost**

Co byste měli vědět Vy (a kameraman)

- **Sledujte scénu i respondenta** – a klidně rozhovor zastavte
- **U anket pozor na okolí** – nic nesmí záběr rušit – reklama, sprosté nápisy, lidé v pozadí...
- **Vždycky jde hezky zakomponovat** – Jen na to myslet
- **Důležitá je souhra s kameramanem** – znamení „toč“

KDE A JAK (NE) TOČIT

NE

- U ZDI
- PROTI OKNU
- VE ZBYTEČNĚ RUŠNÉ M PROSTŘEDÍ
- BEZ STATIVU

ANO

- V POZADÍ DRUHÝ PLÁN související s tématem
- KLID NEBO MÉNĚ ZVUKŮ V POZADÍ
- POUŽÍVAT STATIV

DVA PŘÍSTUPY

- **„Vím co chci, víc mě nezajímá.“**
 - + málo materiálu na procházení
 - můžete přijít o zajímavé souvislosti
- **„Jen mluvte, něco se dozvím.“**
 - + možná nečekaná odhalení
 - víc materiálu, víc práce při psaní

Dobrá kombinace obou způsobů. Když jedete na natáčení měli byste vědět většinu toho, co Vám respondent může říct – mluvíte s ním při přípravě, musíte znát své téma. Ale na místě Vás může překvapit.

Musíte poslouchat a „stříhat“ v hlavě – potřebujete maximálně 5-10 sekund!!!

PTÁM SE - POSLOUCHÁM

- **POSLOUCHEJTE** – nedržte se jen plánovaného seznamu
- **REAGUJTE NA RESPONDENTA** – nic není trapnějšího než zeptat se na to, co Vám někdo zrovna řekl...
- **NEPTEJTE SE OTÁZKAMI „ANO-NE“** - uslyšíte právě to
- **PTEJTE SE NA JEDNU VĚC ZARÁZ** -
- **ZEPTEJTE SE ZNOVU** – A znovu! A znovu!
- **MLČENÍ** – i to je otázka
- **CHTĚL/A BYSTE NĚCO DODAT?** – vyplatí se
- **NEŘÍKEJTE S OTÁZKOU I ODPOVĚĎ** – Na to nejde říct nic jiného, než „Tak určitě...“

